

Titel: En Vise af en af Stadens Nymfer, som beklager sin og hendes Søstres Nød over Greve Johan Friderich Struenses hastige og nedrige Fald [...] Tilligemed hendes Levnets-Beskrivelse til Dato.

Citation: "En Vise af en af Stadens Nymfer, som beklager sin og hendes Søstres Nød over Greve Johan Friderich Struenses hastige og nedrige Fald [...] Tilligemed hendes Levnets-Beskrivelse til Dato.", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 7*, L. N. Svare, 1772, s. 1. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/text/tfs-texts-2_007-shoot-workid2_007_022.pdf (tilgået 27. november 2021)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 7

Ophavsret Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen.](#)

[←](#)

En Vise af en af Stadens Nymfer, som beklager

sin og hendes Søstres Nød over

Greve

Johan Friderich Struelses

hastige og nedrige Fald den 17 Januarii 1772.

Sangviis forfattet under Melodie:

For nogle Dage du som modig Rykle Hane.

Tilligemed Hendes

Liv og

Levnets-Beskrivelse

til Dato.

Kiøbenhavn,

trykt hos L. N. Svare. 1772, boende i Skindergaden i No. 76.

[2](#)

[3](#)

V. 1.

Ak Himmel see nu til os arme og forladte,

Alt dette maae vi nu Grev Struels herfor takke For os begyndte han ret som en ærlig Mand,

Mens ses nu sidder han i Jeren og i Baand.

V. 2.

Mens see Grev Struelse, hvad haver du vel tænket? Du kunde jo vet frie for dine Baand og Lænker,

Nu kan jeg sige dig, du sidder ret en skøn,

For det du haver gjort imod det smukke Kiøn.

[4](#)

V. 3.

Vil du betænke det, hvor vi huusvild er bleven,
Og du jage hvert et Ark, som om dig her er skreven, Dine Taarer maatte da af Kinder rende ned,
Fordi du haver ført os i den Usselhed.

V. 4.

Jeg rigtig Pige var og temlig stor af Høiden,
Grev Struels fik og Lov at blæse i min Fløite,
Han blæste og deri, det gjorde meget got,
Jeg kommer mig vel nok, naar han faaer Skam og Spot.

V. 5.

Han haver gjort mod mig og mine kiere Søstre,
Ja om vi samlet var. og havde en Skoebørste,
Om den end fittet var, og havde ingen Haard,
Vi skulle børste dig fra Hoved indtil Taae.

V. 6.

Du skulde høre nu, hvad Alle om dig dømmes,
Her er dog nogle fra, der haver dig berømmet, Mens see! hvad hjælper det, her hjælper ingen Snak, Du mig
med Søsterne har gjort til Hore-Pak.

[5](#)

V. 7.

Vel tænkte jeg ved dig at nyde en stor Lykke,
Skiønt mangan een kan nu ret hestig af mig spytte, Jeg har væt buden til adskillig skønne Mænd,
Men see jeg troede ei Grev Struels var faa slem.

V. 8.

Thi havde jeg det tænkt, han havde vet Forræder, Da skulde Fanden ham saa hastig lad indtræde,
O nei! han skulde ei saa hastig kommen ind I Forgemakket, hvor han ofte gjorde Spring.

V. 9.

Mens lad nu være saa, jeg er endnu ei bange, Endskiønt Grev Struelfe er bleven en Statsfange, Nu har jeg
ret Courage, jeg faaer da vel en Mand, Hvem Fanden det end er, hvad Alder eller Stand.

V. 10.

En Præst jeg buden var, den kunde jeg ei lide,
Dog smerter det mig nu, mens holt! da var jeg Pige. Mens kom der ikkuns nu en skikkelig Studios,
Jeg fulgte med ham strax til Hest, ja og til Fods.

[6](#)

V. 11.

Det er og ligegot, kom der endog en anden Studerede jeg strax her vilde give Fanden,
Hvad hialp det mig vel her, jeg fik en Studio?

Thi mangan af dem har ei Hoser eller Skoe.

V. 12.

Nei før saa tog jeg da en Sæbesyder Mester,

Han Sæde skafte mig til Skiorter og til Serker Lad være jeg ei har af dennem mange nu,

Saa mange har jeg dog, jeg skinle kan min Bug.

V. 13.

Det er nu rigtig sandt, jeg vil nu intet lyve Jeg er saa hart befængt med en slem Giftesyge,

Den smerter mig ret ind til Marve og til Been,

Ja skynder jer og kom, kom snart og vær ei seen.

V. 14.

Kom Bødker, Snedkere, kom Tømmermænd, kom Smede Ak skynder eder snart og hielp mig af min Hede!
Hvis de ei skynder dem og kommer med en Fart, Da maae I sikkert troe, jeg mister Livet snart.

[7](#)

V. 15. Jeg er endog tilfreds om der end kom en anden,

Der Skoe og Skiørter kan sye meget smukt om Kanten. Paa dansk der kaldes de Skomager, Skrædere,

Om det endogsaa var en Uldsorterere.

V. 16. En Hestehandler jeg og meget vel kan lide,

Naar han kuns har en Hest, hvorpaa jeg kunde ride, Mens om mit Ønske her ei vil for mig slaae an,

Jeg dog fornøyet var, fik jeg kuns en Vognmand.

V. 17.

I Kane vilde jeg begynde først at kiøre Med Klokker, Bielder, saa at Struels det kunde høre Det vilde angre ham, at han saa mangan Gang I Kane kiørte her saa frisk i Kiøbenhavn.

V. 18.

Mens see! hvad hielper det? jeg kan ei længer vente, Skulde der ei komme snart een som mig vil afhente.
Jeg er ret nn tilfreds i hvem det endog er, Skolemestre, Skrivere, en Docter udi sær.

[8](#)

V. 19.

Kom derfor, kom nu snart! imens jeg er i Live Barbere, Slagtere, og brug I kuns jer Knive,

Ja skynder jer kuns snart, nu gyser alt mit Blod, I maae aarlade mig paa Arme eller Fod.

V. 20.

En Haarskierer, som det smukke Kiøn her pønde Mens see hvor mange nu af dennem her nu klynke, De haver tabt en Deel af deres Levebrød Da jeg og Søstrene kom til at lide Nød.

V. 21.

En Uhremager, som her kunde Uhret stille,

Det var jo ei saa galt, han kunde saae min Ville Naar han mig have vil. jeg siger ham strax ja,

Mit Uhr han skulde her optrække meget brav.

V. 22.

En Skaarsteensfeyere, den falder alt for skiden, Jeg haver haft Afskye for dem mens jeg var liden, De see ret

sorte ud, ja Fanden kan ei se Saa heslig ud som de, ak see! nu maae jeg lee.

[9](#)

V. 23.

En var dog ei saa slem, som her kan Vandet stoppe, Ja see! de mangel Gang maae bruge deres Proppe, De virkeligen kan en Rende stoppe snart,

At Vandet ikke kan saa hastelig saae Fart.

V. 24.

O ja! der seer jeg en, som meget hastig iler,

En Skytte synes mig han virkeligen ligner,

Ja det var rigtig nok, hun kom i Stuen ind,

Han gav mig strax et Skud, mens ikkuns med en Pind.

V. 25.

Hvor jeg blev hjerteglad, det kan jeg ikke sige,

For jeg blev her befriet udaf min Giftesyge;

Gid Fanden nu her meer maae sørge for en Mand, Den Skytte var ret flink, han tog mig i sin Faun.

V. 26.

Nu slaer jeg frisk bag op og giver Struels Fanden, Med flere udaf dem, som sidder med ham sangen Nu det er ligegot, hvordan det med dem gaaer,

Om de end miste skal baade Arme, ja og Laar.

[10](#)

V. 27.

Min Skytte vil jeg nu her leve med og jage Gaa længe som at jeg beholder Livets Dage,

Gid ingen mere maae her troe Forrædere,

De kan ei gjøre got, det dr fordervede.

V. 28.

Derfor jeg slutte vil min Vise her med Glæde, Endskiønt Grev Struels maae nu sørge, ja og græde, Derfor jeg snarlig vil beed Struelse Farvel,

Vil han omvende sig, saa taer nok Gud hans Siel.

V. 29.

Mine Søstre vil jeg her og meget venlig bede At de taer dem i Agt, de kommer ei i Hede Meer end de været har, det siger jeg for sandt,

Thi ellers faaer I vist Ulykke, Spot og Skam.

Ende.

[11](#)

Nu er det ei mere end billigt, jeg maae fortælle mine gode Venner mit Liv og Levnets Løb Jeg er født af smukke og honette Forældre, som jeg troer ikke enhver skal nægte, naar de baade hører og læser min Afkom. Min Fader var en god ærlig Mand, og var bleven Kalkflager i Holsteen ved en Landsbye Kirke. Min Moder var og kommen af en honet Familie, hendes Fader var Frislagter i Rensborg, min Moder havde i hendes Ungdom meget got lært at kniple grove og fine Kniplinger til adskilligt Brug, hvormed hun om Vinteren kunde mig og min Fader meget vel ernære, naar det frøs saa stærk, at min Fader ikke kunde slaee Kalk, saa at jeg efter min Skiønsomhed levede meget got, men hvad stal man sige, naar Lykken ikke vil

være een gunstig, saa haver man Tids nok, den

[12](#)

haver været mig baade med og imod, dog er jeg endelig fornøyet med min Skyrte, jeg kan saa grant huske, da jeg var 4 Aar gammel, hvor ulykkellg min Faber kom afstæd, da han en Dag stod og skulde slaae Kalk til Kirken, som skulde repareres, hvor en Hvirvelvind hafte blæst et Stykke ud af Gaulen, da fløi Klonden ud af Pinden og traf min Fader i Hovedet hvor han maaske havde ligget noget inden min Moder kom og vilde bringe hannem en Supken, men da hun kom til ham og saae ham i den slette og elendige Tilstand, hvor begyndte hun da at skringe, raabe og jamre sig, ja havde hun ikke haft den Taar Brændeviin, som hun lædskede sig paa, saa troer jeg sandelig hun havde faldet død om ved Siden af min Fader, mens hvad var herved at gjøre, her var ikke nogen Docter ved Haanden, uden Qvaksalvere, som gjorde mere Ondt end Got, altsaa maatte min stakkels Fader saaledes ligge i sin Elendighed i 3 Dage, førend vi med stor Besvær fik Bud til Rensborg, hvor vi gjorde Ansøgning om en Docter, han var og meget villig til at følge med, NB. vi maatte selv betale Transporten, han kom da til min Fader, som laae i største Elændighed, han fandt da strax paa hans Puls, og lovede min Moder, der skulde ikke have nogen Nød, min Fader skulde nok komme sig. Han tog strax en Flaske og gav min Fader nogle Draaber ind, men ak, ulykkelige Skiebne! omtrent 4 Timer

[13](#)

efter, min stakkels Fader havde faaet disse Draaber ind, kunde han neppe have Tid at sige farvel til min Moder og mig, men strax udgav sin Aand og døde. Hvad min Moder ikke før havde hylet og skriget, begyndte hun da. Ak Himmel, tænkte jeg da, hvor skal du nu hen? jeg begyndte og bitterlig at græde, min Moder trøstede mig dog og sagde: min Datter, du skal ikke tage saa slemt afsted, tie kuns stille og vær sagte, du stal ikke have nogen Nød; thi om 14 Dage er den Vexel forfalden, som Jøden Slaume fik af din Fader paa de 2000 Rdlr. som han rigtig nok skal betale os, saa vil vi leve meget got. Ja Mama! svarte jeg strax: saa vil vi købe os en liden Herregaard. Du svarede ret, min Datter, sagde min Moder til mig, mens den forbandede Jøde ko ikke endnu, til min Lykke, havde jeg en Farbroder, som var Capellan til en liden Landsbye Kirke, hvor han dog omsider blev Sogne-Præst, han var saa god imod mig og lod mig oplære i alt hvad som Fruentimmerne behøver at lære, han opfostrede mig til. jeg, naaede mit 13 Aar, da confirmerede han mig, mens dog paa plat Tydsk, thi jeg var temmelig stor af Vexten, men hvad var herved at gjøre, jeg var ikke saasnart confirmeret førend min Faster blev jalue over mig, saa jeg mangan Gang ønskede, jeg havde været langt borte, naar jeg hørte den Uroe, der var i Huset, hvorfor ieg og var nødsaget til at forlade min Farbroders

[14](#)

Gaard. Jeg gav mig og strax paa Reisen til Kiøbenhavn, med en Skipper, som var Ungkarl, han opvartede mig meget got, han gav mig Lov ar ligge i hans Køye i Kajutten om Natten, og naar han skulde sove, krøb han saa fagte ind i Køyen ved mig, mens om det var før at han ikke vilde vække mig, eller af Frygt for at hans Folk skulde høre det, det veed jeg ikke, da det sidste er nok troeligst. Jeg kom da endelig til Kiøbenhavn, min Skipper var saa arrig og skienkte mig det, jeg skulde give ham i Fragt, ja end mere, han opsøgte mig strax en honet Condition i en vis Gade, hos Madame M** Ak Himmel, hvor levede jeg der meget got, en Tidlang, da baade Grever og Smaae-Herrer havde faaet at vide, ar der var kommet en Jomfrue fra Holsteen. Ak min Gud! hvor Bordene da flød af rød Viin og Pons, ja jeg tør sværge paa, at der spildtes saa meget af rød Viin og Pons, at 2de fastendes Matroser kunde drukken sig drukne af det, som blev spildt paa Bordene, mens der varede ikke længe, førend jeg maatte forlade min Condition; thi den Tid havde jeg ikke Lyst til at kniple, hvorfore jeg og en Tidlang maatte ligge paa min egen Haand, saa at jeg maatte sætte alt mit Tøi paa Assistents Huset, saa meget, som jeg kunde undvære, ja ikke det alene, mens maatte endog laane Penge paa Assistents-Sedlerne hos Jøderne, og maatte give 2 Sk, af hver Mark om Maaneden; det

[15](#)

var noget stærkt, tænker jeg, thi om 8 Maaneders Forløb er Renten lige saa stor som Capitalen. Jeg tænkte ved mig selv dette kan

jeg ei længe holde ud, mens jeg var dog lykkelig i al min Skiebne, saa længe det varede; jeg traf en Docter, som sig havde kiendt i Holsteen, jeg maae sige, han var en ærlig Mand imod mig, saa længe han var i sin Velstand. Han hialp mig ind i Kongens Have, hvor jeg med største Fornøjelse diverterede mig den Sommer; jeg kan bande paa, jeg fortiente saa meget den Sommer, saa at Jøderne ikke skal tage det bort i 2 Sommere, saafremt jeg havde kommet i Kongens Have; thi der var Penge at fortiene. I g gjorde mig en Lyst-Reise til Jægersborg, og meente at ville see Jagten den 16 Jan. og kom tilbage igien den 18 dito. O min Gud! hvor saae det ud, jeg saae først til Gabels Gaard, jeg saae hverken Vinduer eller Port, jeg kan rigtig sværge paa, der saae rigtig ud som i et ruineret Hore-Huus; jeg var ikke seen, jeg sprang fom en Kakelak, inden jeg naaede Smaagaderne, hvor mine kiære Søstre boede; o! hvor blev jeg da forbandet hjerteklemt, da jeg saae, mine Søstres Huse saa liderlige. vare ruinerede, ja havde der ikke kommet en Mandsperson, som havde en blaae Trøye paa, saavidt som jeg kunde skiønne, var der en Matros, han var saa arrig og overhelte mig med

en Spand koldt Vand, skjønt han selv havde haft den Umage at pompe den, ja

[16](#)

jeg svær paa, havde jeg ikke faaet det Vand, da havde jeg vist besvimet; vilde den Person være saa god og lade sit Navn melde i Aviserne, da skulde han nyde for sin hafte Umage en skikkelig Douceur; jeg vil fortælle mine Læsere, hvad artige Tanker mig faldt ind, da jeg kom til mig selv; thi da var jeg hverken varm eller kold, hvad med Synden kommer, med Sorgen bortgaaer; derfor vil jeg bede alle og enhver af det smukke Kjøn, af hvad Rang eller Stand, at I tager eder Vare, at I ikke falder i den Fristelse, som I kan læse, at jeg haver været i; jeg agter nu med det første at reise herfra med min Skytte til Holsteen, thi der haaber jeg, at vi skulde faae frie Jagt, siden skal jeg lade de gode Læsere vide, hvorledes jeg lever efter denne Tid; thi jeg er nu frugtsommelig, derfor skal de og faae at vide, om det bliver en Dreng eller Pige, tilligemed Navnet; jeg vilde gjerne bede nogle af de Smaaherrer ar staae Faddere, som logerede i Kongens Have i Sommer, men det vil nok blive vanskeligt for dem at reise saa lang en Vei, man gjør dog meget for en god Ven; mens om de ei skulde komme personlig, saa haaber jeg dog, de stikker mig noget til Børnetøi, enten i Vahre eller Penge; jeg vil derfor med største Ærbødighed bede dem alle farvel, som haver klendt mig forrige Sommer i Kongens Have, saavel Grever, som en Deel af de smaa Herrer. Nu reiser jeg med min Skytte. Adieu! Lev vel.

Uldriche Fuglefængers.